

Poštarna plaćena u goštu.

Narodna Straža

IZLAI SVAKE SUBOTE. — PREPLATA IZNOSI GODIŠNJE DIN. 60, POLUGODIŠNJE I TROMJESECNO RAZMJERNO. — ZA INOZEMSTVO DVOSTRUKO. — OGLASI PO CIJENIKU. — PISMA I PREPLATA SE ŠALJU NA UREDNIŠTVO I UPRAVU „NARODNE STRAŽE“ ŠIBENIK, POŠT. PRET. 17. — RUKOPISI SE NE VRAČAJU.

BROJ 23.

ŠIBENIK 23. LIPNJA 1928.

GODINA VIII.

Smrt Čovječnosti

Da je čovještvo u krizi, ne ćemo narocito istaći. Dogadaji posljednjih dana svijeta dati su nam zato dosta dokaza. U ime »većega prava« i »svetog egoizma« anistili su imperializam, nacionalizam, militarizam čitav niz odlika ljudstva: ugnjetavanju naroda, gađenju su prirođena čovječja prava, otimanju je ljudi, skromnim ljudima pravo na krah i opstanak. Ugroženo je i najveće ljudsko blago — život čovjeka! U sredu od zločinacke ruke padaju sred parlamenta Jugoslavije dva njegova imena člana mrtvi!

Saka nam se skupija, kad promislimo, da je to samo »trašan nastavak na nizu odvratnih nečovještva, počinjenih u našoj ispačenoj zemlji. Revolver i ruka Paniše Račića jesu oni isti instrumenti onoga Necovještva, koje je u teškim posijeratim godinama uništavalo prijatelje, bratstvo i sam život u ljudskoj zajednici. U ime Gospoda Boga optužujemo sve one, koji svojim nastupom stavljuju u pitanje opstanak čovještva, optužujemo sve one elemente srpskog, hrvatskog i slovenačkog naroda, koji uništavaju život, koji unesrećuju familije, koji kradu leško zasluženi krah malih ljudi, koji huškuju na rati!

Mi se ne varamo! Evropa i s njom Jugoslavija ne idu putem Čovještva. Jedna organizirana banda ubija u Trbovljama 1. junija 1924. g. sedmorica ljudi uročnog radničkog staleža. Dvadeset i šest hiljada ljudi mora da ide godišnje iz Jugoslavije u inostranstvo trbuhom za kruhom, jer treba da skupina bogataša živi u izobilju i razbacivanju. Padaju ubijani Grbin, seljak Valter i slično manje nego od ruke jednog visokog državnog službenika, pada mučeničkom smrću od račicevskih ruke u Čučerju

sejek Ljudevit Talan, padaju od razbojničke ruke narodni mandatari dr Đuro Basarić i Pavle Radić!

Osudujemo sva nečovještva, osudujemo razbojnički napadajena život, krah i eksistenciju, osudujemo barbarsko, koje noče da otima obiteljima hraničara, svjetu sačuvjeka, prijatelja, poznanika! Osudujemo mentalitet one mase i pojedinaca, koji huškuju na rat i žele novu klanicu ljudi, osudujemo sve pojve nečovještva u bilo kojem obliku!

I velimo našem narodu: još je vrijeme, da se vratimo Čovještvu; još je vrijeme, da se svim državljanim naše zemlje nauče posmatrati sve socijalne odnose ljudskim odnosima, ne praveći razlike, da li je u pitanju visok ili malo čovjek. Moramo stiti i braniti Čovještvo, i što je manji i bijedniji čovjek, koji je ugrožen, tim jača dana mu mora biti obrana; jer ne smijemo posutiti, da se brani i reparira samo mogućnicima, nego i onima, za koje danas nema državnoga priznanja i državne opskrbe, nego za koje su fanatizirane skupine, kao što je bilo u slučaju Grgina, tražile vješala!

Vjerujemo u Čovještvo, jer vjerujemo u vječnu pravdu. Boi, koja je zdržala velikom nizu patnika zbog nečovještva obitelji i prijatelje dra Basarića i Radića, neka osvijesti sve one, koji ne znaju da postaju tudi život, sloboda i zdravje.

I mi, koji smo se kavaljeriški žestoko borili protiv politike mrtvih i imunih narodnih predstavnika, želimo, da Bog pomiluje njihove duše i tražimo straga i biru kaznu za posimice ovoga razbojstva.

Mir dušama dra Đure Basarića i Pavla Radića!

Ab-agro

Žrtve osmanlijskih učenika

Pod ovim naslovom zagrebačka »Nar. Politika«, glavno glasilo Hrv. Puške Stranke, 21. t. m. donosi ovaj članak povodom strahovitog zločina u parlamentu:

Valja izreći potpuno grozota istinu, bez ikakva umanjivanja i bez ikakva poljeplšavanja. Dr Đuro Basarić i g. Pavle Radić, koji su zločinački amoneni dne 20. lipnja u beogradskoj narodnoj skupštini, pali su kao žrtve protuhrvatske mržnje. To je historijska činjenica, koju vidi sav hrvatski narod, sva naša država i sva Evropa. Zato će svi Hrvati bez razlike stranaka usklknuti nad grobom ovih žrtava: Slava im! Naduvanost njihova ubojica Puniša Račića tražila je još i druge žrtve. Hrči njegovih revolvera imali su da sravnju zemljom i Stjepana Radića, dra Ivana Pernara i Ivana Grandu. Koliko se zgražamo nad njihovim ranama, koliko zahvaljujemo Bogu, da su se spomenuta tri poslanika spasila od strahovite smrti.

Ubojica Puniša Račić pripada onome krilu radikalne stranke, koje je poznato pod imenom pašičevaca. Njegov je velikosrpski živinjam toliko zavladao svom njegovom unutrašnjošću, da ga je doveo i do ovoga zločina. Nema tomu mnogo dana, kako je ubojica predlagao po ne znamo koji put u narodnoj skupštini, neka se naša država nazove Velikom Srbijom i neka se zapisnici skupštine pišu samo cirilicom. Nije se nikako mogao uživjeti u to, da Hrvati moraju biti ravnoopravni sa Srbima, nego je bio hegemonista i zulamčar prvoga reda.

Zločinac nije izveo svojega gusnoga zločina sam na svoju ruku i bez promišljanja. On je svoj zločin promislio i pripravio se za nj, a potaknuli su ga na nj možda i neki dragi zastupnici radikalne stranke. Dan prije samoga zločina zaprijetio je pašičevac i velikosrbin Toma Popović, da će u narodnoj skupštini doći do krvi. Pa i na sam dan zlo-

čina na ljestvili su Račićevi ortaci još prije Račićeva sukoba s drom Pernarom, da će ubiti Stjepana Radića. Sukob dakle s oponzijskim zastupnicima mogao je da bude samo izlaz za krvavi napadaj, a uzrok je ležao drugdje.

Znali smo već prije, da u našoj državi postoji jedna grupa terorista, koja je u prvom redu kriva gotovo svim našim trzavcima i nevoljama. To su ljudi divljačkoga mentaliteta, koji su se odgojili u borbi s Osmanlijama, pa su od njih poprimili i baštinili hajdučke i kačačke manire. Ti hajduci misle, da ne postoji nikakvo općenito čudorede, nego se sva naša javnost mora odgajati za kult atentatora, hajdučku, osvjetnika i napržica. Zločin je vojnog „janaka“ Puniše Račića otkrio je i Evropi našu najveću ranu, radi koje ne može u našoj državi još uvijek da dođe do redovite građanske utakmice. Italija ima svoju afetu s ubojicama Matteottija, Njemačka s ubojicama Erzbergera, drugi države imaju kakvu drugu sramotu, ali nijedna država nema svojeg Puniše Račića. To je znak, da i kaluža, u kojoj se radio ovakav zločin, pripada među najstrašnija legla naših zala. A ta kaluža jesu fanatici velikosrpskog hegemonizma.

Sva naša javnost mora tražiti i tražiti potpunu zadovoljstva za ovaj zločin. Moraju biti kažnjeni osim Račića ne samo oni, koji su zlikovca hrabilli u njegovu naumu, nego i daljnji njegovi sakrinci. Naša je stranka osjetila pokvarenost i krvološtvo tih elemenata u konstituanti, kada su velikosrbi izdavali u Beogradu protiv naših zastupnika oglase, u kojima su im prijetili smrću. U ono vrijeme

ipak su srpske stranke još mogle da svoje teroriste potisnu u pozadinu i da ih barem donekle obuzduju. Danas nažalost vidimo, kako ti elementi pokušavaju da dođu sve više na površinu i u radikalnoj i demokratskoj struci. Neprestano se govori komitskim i atentantskim načinom ne samo u velikosrpskom novinstvu, nego i u narodnoj skupštini. A ako se tako nastavi dajje, ne smijemo se čuditi, ako i Evrope počne misliti, da mora sama u svoj ruke preuzeti pobijanje naše političke hajdučije, koja je ostatak stare osmanlijske države. Ne može to biti da u civilizovanom svijetu vladaju Račići, Popovići, Lune i slični na silnici.

Imade časova, kada svaki plenešnički čovjek zaboravlja sve strančke razlike i ostaje samo čovjek. I u ovom času grozne tragedije, kada i dubine duše osudujemo zločinca Puniše Račića i sve njegove sukrivce i kada, ujedno, izričemo najbolje sačesće obiteljima umorenih zastupnika, — u tom času valjalo bi da se svim pristaže redovite građanske utakmice, bili oni Hrvati, Slovenci ili Srbi, pripadali oni ovoj ili onoj stranci nadaju na okupu i da odaberu najbolji način, kako će pribaviti čest okajla nome parlamenta i kako će pobijati učenike osmanlijskih zulamčara, koji nas strame pred cijelim civilizovanim svijetom i utiskuju nam na čelo žig divljaštva. Naše osude grozog zločina neka se ne troše u samom ogorčenju ni u činima, koji bi koristili velikosrpskim ubojicama, već neka narod bude dostojansivo miran, a naši zastupnici neka upotrijebi ovu priliku, da teroristima otmu svaki utjecaj na vlast!

Krvava sjednica Narodne Skupštine

Sjednica Narodne Skupštine od srijede, na kojoj je izvršen zločin, kojem u parlamentarnoj historiji nema sličnoga, počela je u 9.40 s. Opstrukcija, koju u zadnje vrijeme provodi grupa gg. Itadića i Pribićevića i koja je neobično jako razdražila dehove u Skupštini, nastavila se i na toj sjednici, iako u jako umjerjenjem tonu. Govorili su o zapisniku gg. Kosanović, Pribićević i Maštrović,

a onda je govorio na osobnu primjedu radikal Toma Popović. Grđnje i psovke, koje su padale u Skupštini, bile su neobično prostačke, te je predsjednik Perić, nakon što je g. Popović kazao prema klupama radičevaca: „Ako Vaš voda, ako Stjepan Radić, koji bruka hrvatski narod, produži i dalje sa vrijedanjem, ja Vam jamčim, da će njegova glava pasti ovđje!“ — prekinuo sjednicu.

Razbojstvo jednog velikosrpskog fanatika

Moglo je biti prisutno oko 150 poslanika. Nakon što se veliki nemir u Skupštini stisao, dr Perić je nastavio sjednicu. Na licu objašnjenje uzeo je riječ radikal-pašičevac Puniša Račić. Za vrijeme njegova govora došlo je do štoste svade između njega i radičevaca, a napose dra Pernara. Račić je zaprijetio, da će štititi napadaju na Srbiju i drugim oružjem. Nastala je zaglušna graja, u kojoj su nestajale i riječi Račićeve i upadice protivnika. Dr Pernar je dobio Račića, da je opljačkao begovska imanja i državne šume u Metohiji. Sred opće graje i medusobnoga dobitavaju vidi se, kako Puniša Račić, koji je govorio sa svoga poslaničkog mjeseta na klupama desnice, skače sav držav od bijesa, blijeđ ko krpja

prema predsjedniku dru Periću i mlatice rukama po zraku više: „Ja tražim, da mi priskrbite satisfakciju, g. predsjedniče, za Pernarovo uvrede!“ Dr Perić je međutim, čim je Račić skočio, prekinuo sjednicu i povukao se. Račić je više tražio od Pernara, da se izvine. Međutim u strašnoj graji se nije ništa čulo i odjednom je Račić izvadio iz džepa revolvera. Biyši ministar vjera Obradović i ministri Vujičić i dr Kujundžić te poslanici Milašinović, Kobasic, Tupanjanin i drugi skočili su, da otmu Račića oružje. Obradović je uhvatio Račića za lijevu ruku, u kojoj je imao revolver i gurnuo ga, tako da se zateturo. Međutim je Račić hitro prenio revolver iz lijeve u desnu ruku te snažno gurnuo mi-

Zaista**dražesna**

su zdrava, vesela djeca, pogotovo kada očutimo miris čistog njihovog daha. Isto tako kao čistoća kože, važna je i čistoća ustiju i zuba. Od njihove čistoće ne ovini samo zdravje i ljepota djeteta, već i njegov napredak u životu. Ni od čega se čovjek ne čuti tako neugodno koliko od nečistog doha iz ustiju. Zato djecu iz rane mladosti treba priučavati na redovitnu njega, usta i zuba. Odol-om. Djeca će Vam kasnije zahvaliti za to zdravjem, ljepotom i voljom za život.

**Snažno ispiranje ODOL-OM
zajamčuje svježi dah.**

ODOL dobiva se u svim lijekarnama, drogerijama, parfumerijama i zasjecajnim radnjama. Boca Din 22., velika boca Din 35., dvostruka boca Din 65.

nistra Vujičića, koji je pao u klape, i u roku od pet sekunda ispalio pet revolverskih hitaca. Prvi je pogoden dr Pernar, koji je pao pogoden u lijevu stranu gradi, i čija krv je snažnim mlatovinom poprskala poslaničke klape. Dr Đuro Basariček, koji je, nakon što nije tri mjeseca dolazio u Skupština, jer nije mogao gledati nečuveni prostakluk, koji je unesen u Skupština, poletio Račiću, da mu otme revolver, pao je pred stenografskim klupama smrtno pogoden u vrat i gradi. G. Stj Radić je odmah, čim je čuo prvi hitac, legao na klupu, da se zaštiti, a predu nj je priskočio i Ivan Granda. Treći metak Račićeva revolvara pogodio je Grandu u ruku, a kad se ovaj od boli trgnuo i otkrio Radića, četvrti metak pogodio je Stj. Radića u trbu. Pavle Radić, videći, da je ranjen njegov stric, poletio je prema desnoj govornici i Račiću, koji je sav podivljao, krvavili očju streljača. Videći Račićeva sinova Račić je uruknuo: „Ha, tebe baš tražim!“ — i ispalio nov metak u Pavla Radića. Jauknuv od bola Pavle Radić je par koraka potčao i pao ispred klupa zemljoradnika na ljevici.

Strašna panika obuzela je čitavu Skupština. Kad su padali hici i tjelesni postrijeljanih ljudi, u prisutnima je zastao dah, i tek, kad je pao Pavle Radić, skočila je veća grupa poslanika, vladinih i opozicionih na Račića, koji je brzo jurnuo kroz ministarsku sobu i kroz jedan prozor strugnuo na dvorište.

Sve se to dogodilo par minutu prije 11 i pol sati.

Međutim su na tlima Skupštine Kraljevine Srbia, Hrvata i Slovenaca ležala u agoniji dva imuna nar. poslanika, a trojica teško ranjena ste-

O žalosnom događaju u Skupštini informiran je odmah Nj. V. Kralj. Par minuta nakon smrti Pavla Radića dolazi Kralj u Bolnicu i počuda prvega dr Pernara, a onda Stj. Radića. Duboko ganut Kralj ljubi u čelo Stj. Radića, a ovaj ga ezeliva neprestano u ruku. Nj. V. Kralj tješi Radića i razgovara dulje vremena s njim. Iz sobe Stj. Radića Kralj pri-

Sauštešte u čitavoj državi.

Sprovod Zrfava. — Politicki položaj

Grošan čin, izvršen na tlu, koje uživa naročitu zaštitu zakona, i na ljudima, koji uživaju imunitet na rodnih predstavnika, duboko je potresao svu zemlju, a na osobi način hrvatski narod. U Zagrebu je istu večer došlo do žestokih demonstracija. Zatvoreni su dučani i posvuda izvješane crne zastave. Masa naroda dosla je na Markov trg, gdje je nagovorio pomirljivo poslanik Predavec.

U pokrajini su pojedina mjesta u crnini. U znak pjetjeteta između prvih se zavio u crnina Šibenik. U nedjelju u 11 sati održat će se svečane zadužnice za spokoj duše pokojnika u župskoj crkvi u Varošu.

U četvrtak navečer doslo je u Zagreb ponovno do demonstracija. Od demonstranata demobilirana je kavarna Corso. Kod nastupa policije došlo je do žestoke gužve i revolucionarnih bitaca. Policija je ispalila plotan. Ranjeno je više demonstranata i par policista, a mrtav je pao 17-godišnji trg. pomoćnik Jerbić. Kad je nastupila žandarmerija, demonstranti su se raspršili. Ipak navečer se na Dolcu dva radnika, koja umrli. Tako je povećan broj na trojica. Teže i lakše ranjenih je preko 50. Policija je napala 118 ljudi.

Jačer je redsko zastupstvo Zagreba održalo komemorativnu sjednicu, na kojoj je zaključeno, da se dr Basariček i Radić pokopaju na njihovi drugovi. Telefoni su na sve strane zvali lječnike. Prvi je narančiški dr Dragičević skočio k Pavlu Radiću. P. Radić odnesen je polutart, ali uvijek priseban, u državnu bolnicu. Onamo su upućeni i Pernar, Granda i Stj. Radić. Međutim dr Đuro Basariček umire na tlima Skupštine. U lokvi krv, nakon što je teško hroptao, dr Basariček izdiše u 11.45 i lječnici ustaju nemoćni krvavim ruku sa njegova tijela.

Pavle Radić je unesen u kirurško odjeljenje Drž. Bolnice. Sve injekcije produžile su mu samo za par minuta život, jer u 12.20 on izdiše.

Ubojica Puniša Račić, čovjek je 40-ih godina, Crnogorac, radikal-pašićevac, izabran na listu dr Milana Stojadinovića protiv oficijelne liste g. Vukićevića, koju je u Crnoj Gori nosio pok. Ljuba Jovanović. Račić je u Skupštini neprestano predlagao, da se naša država nazove Velikom Srbijom, te je držao žestoke govorove protiv Vukićevićeve vlasti.

Nakon počinjenoga razbojstva pobjegao je, a poslijepodne došao je njegov plemstak poslanik Bojović ministru dr Korošiću i rekao mu, da mu se Puniša Račić želi osobno predati. Dr Korošić je kazao: „Recite mu, da ga ne ču primiti, jer je on običan zločinac! Poslat ću žandarme, da ga usapse.“ Dvije žandarme se Račiću predao i oni su ga odveli automobilom u Glavnuču.

Mato Ujević: Mladić Tome Ivića. Kasnije knjiga Jeronimske „Knjižnice Dobrih Roman“ Isala je opet jedna izvorna stvar, ovaj put roman pisca mlade generacije Male Ujevića. Radnja je, kako i naslov knjige kazuje — mladost — Tome Ivića, koji bio kao i autor noviara 27. godine svoga života, seljački je sin, Dalmatinac, koji se skolio za budućeg intelektualca u vrijeme poslijeratne pašoze i križnoga puta intelektualaca. Ovaj roman upravo su zapisi i jedna isporuka mlade generacije, pa je već kao takav od vanrednog interesa i prilog socijalnoj historiji današnjice.

Cijena Din 15 (uvek u platu 10 Din. više). — Knjižnica Dobrih Roman, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 20.

Veliki Orlovska nastup u Zagrebu. Zagrebčki Orlovi i Orlice privredili su u nedjelju 10. juna svoj veliki tjeleštvenski nastup, kao svršetak ovogodišnje proslave orlovske dana. Nastup održan je na ljetnom vježbalistu, te je u svakom pogledu

lazi održan Pavle Radić i dr Basariček. Mrtvog P. Radića Kralj obejavila se žena pok. Radića i Kralj je pošao, da je utješi. Nesrećna supruga glasno je plakala i Kralja utješec je obilje suze. Poljubio je nesrećnu udovu i naredio osobiju Bolnice, da ga informira o stanju bolesnika.

Sauštešte u čitavoj državi. — Sprovod Zrfava. — Politicki položaj

razuje osjećaje duboko sučuti prama nevinim žrtvama i njihovim porodicama. Protestira proti počinjenom nezapamćenom nasilju, proti uništenju parlamentarizma i slobode na rodnih poslanika te gaženju svakog osjećaja čovječnosti.

Predsjednik: *Tajnik: V. KULIĆ, s. r.* O. SILOV, s. r.

U četvrtak poslije podne u 4.30 obavljen je svečani prenos mrtvih ostanaka dr Basaričeka i Radića iz Bolnice do Beogradske stanice.

Pogrebna pratiča otvorili su brojni vijenci, kojih je bilo vrlo mnogo, a nošeni su sve po tri u redu, tako da se činilo, da ide čitav perivoj. U sprovodu učestvovalo je mnogo korporacija. Pred ljestvom stupalo je 14 svećenika sa nadbiskupom Radićem u pogrebnom ornatu pod mitrom. Iza mrtvicačkih kola korakale su udovice pok. Basaričeka i Radića, a onda njihovi stranački dragovi, ministri dr Spaho, Groš, dr Popović i Pera Marković, velik broj poslanika Jugoslavenskog, zemljoradničkog i demokratskog kluba, a od radikalne velik broj njihovih istaknutih ljudi i posebno još članovi glavnog odbora.

Jačer ujutro stigli su mrtvi ostanci u Zagreb, gdje su preneseni u Seljački Dom. Na stanicu su govorili poslanik Matićić, dr Scholl i dr Irišić, a sa balkona Seljačkog Domu. Predavec. Danas u 10 sati krenat će veličanstveni sprovod, a kojemu će učestvovati velike mase svijeta.

Politički položaj nakon zločinstva u Skupštini miruje, te nije iščekivati dok ne bude pokopane žrtve, kakvih promjena. Misli se, da će doći do koncentracionog kabineta svih stranaka. Do izbora će teže doći. Radićevsko-pribićevičevski blok je izdao sa svoje sjednice saopćenje, u kojem izjavljuje, da se ako ne dobije paritetne rezultate, ne će vratiti u Nar. Skupštinu.

Stanje ranjenih Stj. Radića, Pernara i Grandu je sada mnogo povoljnije. Jačer je u 7 sati izdan ovaj bilten o zdravlju ranjenika: Stj. Radić, temperatura 38,6, puls 120, opredjene stanje vrlo dobro. Pernarovo i Grandino stanje normalno.

Pred velikim mnoštvom publike, koja je ispunila cijelo dvorište, nastupile su sve kategorije clanstva. Publike je primila sve fakde sa odstavljenjem, a osobito su se vidjeli kombinirani skupine clanstva, te vježbe. Ritmički vježbi clankci. Ovaj nastup pokazao je, da Orlovska u Zagrebu imade ne samo veliki broj clanstava, već i organiziranu publiku.

Prodaje se lijep posjed s dobro uvedenom gostionicom, najlepšem prometnom kraju u Ljubljani. Zgodno je za privatnike, kao i šteti valište, kao što je za uređenje restoracije i hotela. Posjed se prodaje izravno bez ikakvoga posrednika. Za potanje obavijesti obratiti se na adresu: Marija Smidži, Ljubljana, Strmi pot 8.

koje će im vrijediti za povratak, uz potvrdu, koju će dobiti o sudjelovanju na sletu. Sve prijave iz hrvatskih krajeva treba slati na Hrv. Orlovički Savez, Stan i opskrba za jedan dan u Ljubljani stajati će po osobi 30 Din. Željeznica od Zagreba do Ljubljane stoji Din. 49. Učesnici glavoga sletskoga dana treba da budu u Ljubljani 1. jula t. g. U 7 $\frac{1}{2}$ sati ujutro vrata se svečana povorka pred Ljudske domom i kreće kroz Ljubljano na Orlovički stadion, gdje će biti svečana sv. Misa, propovijed i objed na Stadionu. U 3 $\frac{1}{2}$ sata poslije podne javni nastup na Stadionu.

Naši Orlovički Sletovi, Šibensko orlovsko okružje, te ori. povjereništvo u Preku priredjuje 1. jula t. g. orlovički slet u Pag u. — Orlovička društva na otoku Braču priredjuju slet u Dolu (na Braču) u nedjelju 24. juna.

Zaklada dra Ivana Merza. Kako je već javljeno, ustanovio je Hrvatski Orlovički Savez posebnu Zakladu dra Ivana Merza sa svrhom, da iz ové zaklade namakne sredstva da podigne spomenika ovom velikom orlovičkom radniku, za izdavanje knjige o njegovom životu, te za podupiranje studija Katoličke Akcije i provedbu orlovičke organizacije u život. Za ovu Zakladu vlasti veliki interes među mnogobrojnim štovateljima pk. dra Ivana Merza. Naše svećenstvo po svim krajevima hoće da se svojim doprinosima oduži za ovaj rad pk. dra Merza, koji je bio uložen obrazci auktoriteta i ugleda našeg svećenstva. Svi ostali katolički krugovi hoće da podupiru ovu zakladiću donesući svoj obol za misao Katoličke Akcije za koju je dr Merz dao svoj život. Naši Orlovički rade za ovu Zakladu, jer time izvršuju svoju obvezu prema velikom pokojniku, koji je sve svoje životne sile ukopao u temelje orlovičke organizacije. Kako je pokroviteljstvo nad Zakladom preuzeo sam preuzv. gosp. dr Antun Bauer, koji je i dao temelj ovoj Zakladi, nalazi ona na sveopće odobravanje i odaziv. Pozivamo sve štovaoce uspomena pk. dra Merza, da se učlane u Zakladu, bilo kao utemeljitelji sa prinosom, koji se otplaćuje jednom ili u obrocima u iznosu od Din. 1000, kao zakladatelji sa prinosom od Din. 400, koji se plati jednom ili u obrocima, te kao prinosnici sa manjim iznosima. — Novac se šalje na Hrvatski Orlovički Savez, Zagreb, Pejačevićev trg 15.

Vlasnik, izdavatelj i odgovorni urednik Ante Hujlov. — Tiskar Pučke Tiskare u Šibeniku — (Predstavnici: Jerolim i Vjekoslav Matačić).

U Australiju

za Lira Šterlinga 28.-

U Južnu Ameriku

za Lira Šterlinga 19.-

otpriema Agencija
Tražite upute.

JOSIP JADRONJA -- ŠIBENIK

VI TEBATE

naš veliki ilustrovani cijenik sa nekoliko tisula slika i predmeta, kao i uzorke naših tkanina, tkiva za pranje, platna itd.

Naručite još danas naš veliki ilustrovani cijenik mi Vam ga šaljemo posve BESPLATNO I FRANKO! Uz tačnu naznaku svrhe šaljemo uzorke našeg manufakturnog odjeljenja - bez obvezno na ogled!

NE STOJI VAS NIŠTA! Zato pište naročiti još danas dopisnicu.

Trgovačka i otpremna kuća
KASTNER I OEHLER, ZAGREB br. 14. - IV. C. odjel.

Ova dobra

univerzalna Foto kamera sa vrlo dobrim objektivom, solidno izrađena u veličini 9 $\frac{1}{2}$ × 9 stoji kod nas samo

Din 275

Ista kamera u veličini 9×12 .. 285

Fotografiranje je prekrasan i jeftin šport!!!

Fotografirati je lagano

Zatražite još danas naš NOVI IZAŠLI KATALOG Foto aparat i pribora. Šaljemo Vam ga posve besplatno i franko

KASTNER I OEHLER, ZAGREB
br. 14 - Tehnički odjel

Jadranski Promet

trgovačko društvo.

Šibenik - Stara obala

Trgovina brašna i zemaljskih pro-

izvoda na veliko.

SALAMA

prve vrste nova roba posve zrela dobiva se svagdje. Prva hrvatska tvornica salame, sastava mesa i masli

M. Gavrilovića
znači d. d. Petrinja
zastupstvo:
JOSIP JADRONJA
ŠIBENIK (Dalmacija)

Tko oglašuje, taj napredu

ovo je
pravi
originalni

Vlahov elixir

koji okrijepljuje i ozdravljuje
kojeg proizvadja jedino

R. VLAHOV

Nagradjen na svim svjetskim izložbama.

Ime VLAHOV i dotična etiketa
zakonom su zaštićeni kod svih država svijeta

ČUVAJTE SE PATVORINA!

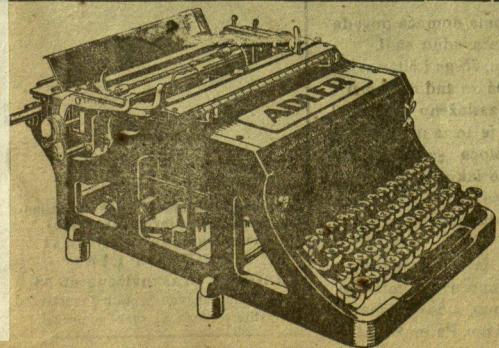

Najsavršenija i najsolidnija pisača mašina današnjega doba jest

„ADLER“ model 25

Zastupstvo sa konsignacionim skladištem za Dalmaciju

Grgo Radić - Šibenik

Ulica Kralja Tomislava broj 3.